



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **L. K.**, proti žalované: **Vězeňská služba ČR, Věznice Valdice**, se sídlem nám. Míru 55, Valdice, ve věci nezákonného zásahu žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 1. 2020, č. j. 30 A 47/2019 – 70,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, jímž byla zamítnuta stěžovatelova žádost o ustanovení zástupce pro řízení o žalobě.

[2] Krajský soud dospěl k závěru, že stěžovatel sice splňuje první z podmínek pro ustanovení zástupce – je nemajetný, nikoli však podmínku druhou, kterou je nezbytnost ustanovení zástupce k ochraně práv účastníka řízení. Svá práva je schopen hájit sám. Žaloba obsahuje všechny formální náležitosti, je podrobně a srozumitelně odůvodněná, a to včetně odkazu na právní předpisy a judikaturu. Stěžovatel není ve správním soudnictví nováčkem – jen u krajského soudu podal v poslední době desítky žalob. Krajský soud mu zpočátku ustanovoval zástupce, postupem času se však ukázalo, že to není potřeba. Stěžovatel činil podání sám a zástupce zůstal v podstatě pasivní, ustanovení advokáta nemělo ani vliv na úspěšnost stěžovatelových žalob.

[3] K důvodům stěžovatelovy žádosti krajský soud dodal, že na uvedeném nic nemění, že se stěžovatel nemůže dostavit k nahlížení do správního spisu. Pokud o to stěžovatel požádá, soud mu kopii spisu zašle. V nynější věci navíc spis čítá pouze několik listin, u nichž lze předpokládat, že s nimi stěžovatel v minulosti přišel do kontaktu.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Stěžovatel proti výše uvedeným důvodům směřuje výlučně námitkou, že podle § 4 odst. 2 a § 24 odst. 8 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, si může ponechat pouze korespondenci odpovídající možnostem uložení v poskytnuté skřínce. Pokud by mu krajský soud zaslal správní spis, nemůže si jej stěžovatel nechat u sebe, opakovaně jej studovat a srovnávat s přílohami z jiných věcí.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[5] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné a z důvodů, které zákon připouští [§ 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. V nynější věci nevyžadoval zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani jinak povinné zastoupení stěžovatele advokátem, jelikož jde o kasační stížnost proti procesnímu usnesení krajského soudu.

[6] Následně přistoupil k přezkumu usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[8] Podstatou projednávané věci je otázka, zda stěžovatel nezbytně potřebuje k hájení svých práv zástupce, tedy splnění druhé z podmínek pro ustanovení zástupce, jehož odměnu hradí stát, podle § 35 odst. 10 s. ř. s.

[9] Nejvyšší správní soud se plně ztotožňuje se závěrem krajského soudu, dle kterého stěžovatelova žaloba jednoznačně prokazuje, že je schopen svá práva hájit sám. Žaloba obsahuje veškeré zákonem vyžadované náležitosti, je podrobně odůvodněna, včetně odkazů na právní úpravu a judikaturu. Nelze také přehlédnout, že stěžovatel v minulosti opakovaně prokázal schopnost hájit svá práva sám. K těmto závěrům Nejvyšší správní soud již dospěl např. v rozsudku ze dne 12. 10. 2016, č. j. 1 As 256/2016 - 13, ze dne 22. 11. 2017, č. j. 2 As 346/2017 - 13, nebo ze dne 9. 11. 2017, č. j. 4 As 204/2017 - 23.

[10] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že nebude moci nahlížet do správního spisu. V napadeném usnesení však byl krajským soudem ujistěn, že pokud si o to požádá, soud mu kopii správního spisu zašle. Zpřístupnění kopie spisu soudem je pro hájení stěžovatelových práv plně dostačující, a to bez ohledu na stěžovatelem zmiňované omezení objemu korespondence, kterou si bude moci uschovat. Podstatné je, že se stěžovatel bude moci seznámit s obsahem spisu a to, aby měl kopie listin neustále k dispozici, není nezbytně nutné. Jak navíc konstatoval krajský soud, správní spis v nynější věci čítá pouze několik listin.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlídnout z úřední povinnosti, kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

pokračování

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalované v řízení žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. února 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu